

«إِنَّ الْكَرِيمَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلَامٍ ، يَنْبَغِي أَنْ يُصَدِّقَهُ بِالْفِعْلِ».

«بزرگوار کسی است، که گفتارش با عملش یکی باشد»

(سخنی گهربار از حضرت امام حسین ع) (مستدرک الوسائل، ج ۷ ص ۱۹۳ ح ۶)

معاونت تربیت و آموزش عقیدتی سیاسی

نشریه اخلاقی - تربیتی | شماره ۳۳ / آذر ماه ۹۲

این دستاورد دین است
www.serajnet.org

عطر
مهربان

این شفا و باران دین است

میزان در تعلیم و تربیت

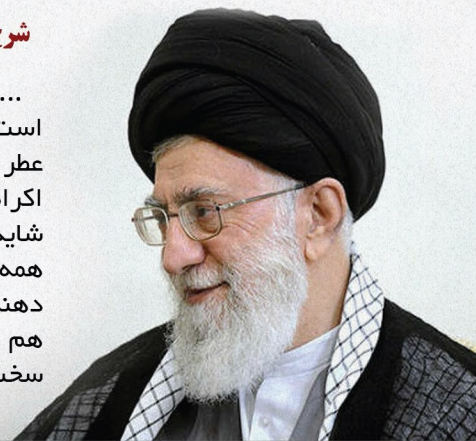
و قَالَ عَلِي (عليه السلام) : مَنْ نَصَبَ نَفْسَهُ لِلنَّاسِ إِمَامًا فَلَيْدًا بِتَعْلِيمِ نَفْسِهِ قَبْلَ تَعْلِيمِ غَيْرِهِ (قصار ۷۳)

حضرت علی (ع) فرمود: آن که خود را در مرتبه پیشوایی قرار می‌دهد باید پیش از مؤدب نمودن مردم به مؤدب نمودن خود اقدام کند.

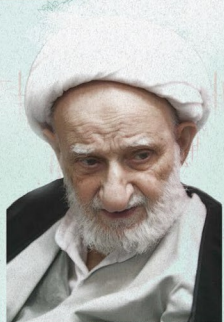
شرح حدیث از مقام معظم رهبری

...اگر این تعلیم انجام گرفت (ادب نمودن خود)، تعلیم غیر، آسان خواهد شد؛ مشکل کار ما این است. عزیزان من! برادران من! فرزندان من! جوانان! طلاب دختر و پسر! اگر میخواهید مثل بوتی گلی عطر شما فضا را معطر کند، اگر میخواهید معنویت مثل چشمه‌ای از شما سرازیر شود و بدون اجبار، بدون اکراه، تشنگان بنوشند و به سوی آن بشتابند، راهش این است: «فلیبدأ بتعلیم نفسه» به قدر تعلیم، یا شاید بیش از تعلیم، به تربیت بیندیشید. بجز در یک جا در قرآن، که «یعلّمهم» جلوتر از «یزکیهم» است، همه جا «یزکیهم» - تزکیه - بر تعلیم مقدم است؛ «یزکیهم و یعلّمهم الكتاب و الحکمة». این شاید نشان دهنده‌ی این است که تزکیه جایگاه برتری دارد. مخاطبان خودتان را تزکیه کنید، تربیت کنید. این تربیت هم همین طور که عرض کردیم، «من نصب نفسه للناس اماما فليبدأ بتعليم نفسه قبل تعليم غيره»، سخت است. این کار سخت را هم باید انجام داد.

بیانات در جمع روحانیون شیعه و اهل سنت کرمانشاه ۱۳۹۰/۰۷/۲۰

عبودیت کمال انسان

به نظر شما کمال انسان چیست؟ اسباب آن چه می‌باشد؟ و اگر در حال حاضر فردی را می‌توان الگو قرار داد و شما می‌شناسید، معرفی نمایید؟
کمال انسان در عبودیت است، و سبب عبودیت، ترک معصیت در اعتقاد و عمل است. فرد کامل، مرشد است و در این عصر، [فرد کامل] ولی عصر (ع) است؛ و طریق رسیدن به ارشاد او، ادامه توسلّات معلومه است از قبیل: زیارات مأثوره از روی صدق و با عدم تردید و نمازهای آن حضرت (ع) و همه تحببات به خدا و دوستان او.

(پرسش از محضر آیت الله بهجت - ره، مبلغان ش ۱۱۴)

رفع نیاز مؤمنین

رسول خدا (ص): کسی که برای رفع نیاز برادر مومن خود کوشش نماید مانند این است که نه هزار سال خداوند متعال را عبادت نموده در حالی که روزها را روزه گرفته و شب‌ها را هم شب زنده داری نموده.

(بحار الانوار، ج ۴، ص ۳۱۵)

پیامد سبک شمردن نماز

پس از وفات امام صادق علیه السلام ابوبصیر آمد به ام حمیده تسلیتی عرض کند. ام حمیده گریست. ابوبصیر هم که کور بود گریست. بعد ام حمیده به ابوبصیر گفت: ابوبصیر! نبودی و لحظه‌ی آخر امام را ندیدی؛ جریان عجیبی رخ داد. امام در یک حالی فرو رفت که تقریباً حال غشوه ای بود. بعد چشمهایش را باز کرد و فرمود: تمام خویشتان نزدیک مرا بگویید باینده بالای سر من حاضر شوند. ما امر امام را اطاعت و همه را دعوت کردیم. وقتی همه جمع شدند، امام در همان حالت که لحظات آخر عمرش را طی می‌کرد یک مرتبه چشمش را باز کرد، رو کرد به جمعیت و همین یک جمله را گفت: **ان شفاعتنا لا تنال مستخفاً بالصلوة هرگز شفاعت ما به مردمی که نماز را سبک بشمارند نخواهد رسید.** این را گفت و جان به جان آفرین تسلیم کرد.

(استاد شهید مرتضی مطهری، آزادی معنوی)

